

[Indenrigsministeren]

Det er disse faktiske tal, der har givet mig anledning til at skrive den omtalte artikel. Men som jeg sagde før i mit svar til hr. Henning Rasmussen, er jeg meget vel opmærksom på, at der er en række udgifter, som er blevet pålagt amtskommunerne. Der er altså sket en udgiftsstigning i amtskommunerne, som kunne indicere disse stigninger. Mit spørgsmål er bare gået på, at det ser ud, som om amtskommunerne har vanskeligere ved at holde udgifterne i ro, end primærkommunerne har. Det giver, som jeg sagde, anledning til en drøftelse med amtskommunerne om, hvordan vi kan ændre dette forhold.

Henning Rasmussen (S):

Jeg fik ikke meget svar på de 4-5 korte spørgsmål, jeg stillede indenrigsministeren, men det må jeg altså affinde mig med.

Jeg kan konstatere, at indenrigsministeren fastholder det, jeg kalder angrebene på amtskommunerne for deres mangel på vilje, uden at ministeren har lyst til at gå i detaljer i besvarelsen af spørgsmål, der dokumenterer, at der er klare forskelle på primærkommunerne og amtskommunernes muligheder for at holde igen på udgiftsstigninger.

Jeg vil gerne spørge ministeren, om ikke f.eks. det forhold, at amtskommunerne til næste år nedlægger 2.000 fuldtidsstillinger, deraf 1.500 på sygehusene, er udtryk for, at de har gjort sig hæderlige anstrengelser.

Det fremgår af den skrivelse fra Amtsrådsforeningen til ministeren, jeg refererede til før, at realvæksten i den gennemsnitlige amtskommune er minus 0,9 pct. fra regnskab 1982 til budget 1984. Det fremgår af den samme skrivelse, at 3 amtskommuner ud af 14 har haft en realvækst fra 1982 til 1984 på mere end 2 pct. Disse 3 amtskommuner har solide borgerlige flertal, og alle har de i en årrække haft anerkendte og velanskrevne venstremænd som amtsborgmestre. De har altså ment det absolut nødvendigt og vigtigt at øge ressourceforbruget i faste priser ud over det gennemsnitlige. Siger det ikke ministeren, at Amtsrådsforeningen har ret i sit synspunkt, at amtsrådene har gjort, hvad de kunne for at holde igen, og at ministerens krav om uændret skatteudskrivning, til trods for beskæringen af bloktilskuddene, er umulige at opfylde selv for loyale kommuner?

Finn Jørgensen (KF):

Jeg ved ikke, om mit spørgsmål blev overhørt, for så vil jeg godt have lov til at gentage det. Jeg synes, at man, når man sammenligner skatteprocenter og stigning i skatteprocenter, også må interessere sig for skattegrundlaget. Derfor er mit spørgsmål, om amtskommunernes og kommunernes skattegrundlag, hvoraf procenten beregnes, er det samme, for ellers er det jo ikke rigtig sammenligneligt.

Det andet, jeg godt ville spørge ministeren om i denne forbindelse – jeg er stadig væk enig med ministeren i, at der er sket en for stor skattestigning i amtskommunerne under ét – er, om meget af det ikke skyldes, at der er sket en betydelig likviditetsforbedring i amtskommunerne, som er gået ud over skattestigningen.

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Til hr. Finn Jørgensen kan jeg sige, at det efter vore beregninger ser ud til, at det er likviditeten, der er forbedret, og jeg kan derfor svare bekræftende på det sidste spørgsmål.

Det, jeg har koncentreret mig om, er ikke så meget sammenligningen mellem kommuneskattestigningen og amtskommuneskattestigningen som det, at der med hensyn til amtskommuneskatten er sket en sådan stigning i skattetrykket eller i skatteprocenterne, som der er sket. Det interesserer mig nok så meget, at vi er oppe på et tal på ca. 20 pct. Det skal være et svar til hr. Finn Jørgensen.

Til hr. Henning Rasmussen vil jeg sige, at det, vi i foråret talte med de kommunale organisationer om, var en henstilling til amtskommunerne om at holde skatten i ro under ét, og det skete på baggrund af en bloktilskudsbeskæring på 1,5 mia kr. for amtskommunerne. Imidlertid blev der, som hr. Henning Rasmussen jo ved, indgået forlig om, at amtskommunerne kun skulle beskæres med 500 mill. kr. Derfor kan man måske undre sig over, at Amtsrådsforeningen ikke da var klar over, at man ikke ville kunne overholde en henstilling til foråret, når bloktilskudsreduktionen var væsentlig større, end den rent faktisk blev, at skatten altså alligevel steg i amtskommunerne. Det synes jeg nok man kan undre sig over.